

[Lannung.]

udtalelser vedrørende visse FN-problemer, specielt forholdet til de farvede nationer. Det glæder mig, at der i dette spørgsmål ikke er længere afstand mellem radikal og konservativ tankegang, i hvert fald ikke som denne repræsenteres af det ærede medlem.

Jeg er noget forundret over det af det ærede medlem hr. Bøgholm stillede spørgsmål, dog noget mindre, end jeg ville have været, hvis det var en anden end det ærede medlem, der havde stillet det. Selvfølgelig mener jeg, at vi har forsvarsopgaver. Selvfølgelig — hvad skulle vi ellers bruge 850 mill. kr. eller et andet lignende beløb til? Mit parti anerkender, at vi har vore FN-forpligtelser, som vort parti mindre end nogen ønsker at tilsidesætte. Vi er således også i høj grad for den danske deltagelse i FN-styrken, hvad vi ofte har givet udtryk for, og vi er rede til at forlænge beredskabsstyrken i mellemøsten, som jeg i dag udtrykkeligt har sagt det. Det er også klart, at Danmarks medlemskab af NATO forudsætter løsningen af militære opgaver sammen med de andre NATO-lande. Det spørgsmål, som det ærede medlem åbenbart har overset, er, at skønnet over Danmarks forsvarsopgaver og over de dermed forbundne omkostninger bl. a. også er underkastet en dansk vurdering, og det er jo ikke udelukket, at vort parti her ikke har de samme synspunkter som det ærede medlem hr. Bøgholm.

Jeg håber hermed at have tilfredsstillet det ærede medlems spørgetrang.

Aksel Larsen: De bemærkninger, den højtærede statsminister nu er fremkommet med, giver mig naturligvis ikke anledning til at sige meget. Jeg er vel nødt til at gå ind på statsministerens bemærkninger vedrørende Alger, Cypern, Indonesien o. s. v., men jeg kan gøre det på den måde, at jeg tillader mig at minde om, hvad i særdeleshed det ærede medlem hr. Lannung, men nu også det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft har sagt om folkene i de tidligere kolonier og de afhængige lande. Jeg tror, at enhver stat, der ikke er eller har været en koloni eller på nogen måde nogen sinde har kunnet henregnes til den kapitalistiske eller imperialistiske verden, bør være meget

varsom med sin optræden i spørgsmål, der vedrører de nævnte folks interesser, anskuelser og nationale sindelag. Naturligvis er det meget komplicerede spørgsmål. Det forekommer mig dog ikke at være så forfærdelig kompliceret at bedømme, hvorvidt befolkningen på Cypern burde have ret til selvbestemmelse eller ikke. Det forekommer mig ikke at være særlig svært at bedømme, hvorvidt det er uretfærdigt, at Frankrig har ført sin krig i Alger. Men lad nu det ligge.

Lad os tage det konkrete spørgsmål, som den højtærede statsminister og jeg mest har beskæftiget os med, nemlig konflikten mellem Indonesien og Holland. Den højtærede statsminister siger, at Danmark blot rettede en venskabelig henvendelse til regeringen i Indonesien. Det er naturligvis rigtigt, sådan var formen, og enhver regering har ret til at rette en sådan henvendelse. Men her drejer det sig ganske åbenbart om, at såvel regeringen som befolkningen i Indonesien mener at have en alvorlig konflikt med en magt, der har undertrykt det område, der hedder Vest Irian. Det har ført til de forholdsregler, der er truffet i Indonesien, og jeg tror, man skal være meget varsom med f. eks. fra andre europæiske lande, deriblandt Danmark, at blande sig i sagen med henstillinger til den ene magt. Jeg tror ikke, at man i Indonesien har glemt det hollandske væbnede overfald juleaften 1947, og jeg tror nok, man vil kunne huske, at dengang foretog den danske regering — det var selvfølgelig ikke den nuværende regering — ikke nogen demarche over for Holland og henstillede ikke til Holland at holde op med krigsførelsen. Derfor tror jeg ikke, at en sådan indgriben fra dansk side er gavnlig, og det er en af grunden til, at jeg, selv om taletiden var knap og der var andre problemer, der naturligvis var langt mere vigtige, syntes, at jeg måtte sige det, jeg sagde.

Den højtærede statsministers replik viser, at regeringen ikke har bundet sig, at den er åben og modtagelig for alle fornuftige forslag, der måtte komme om en løsning af de internationale konfliktproblemer, om at nå til afspænding, om at få banet vej for nedrustningen, standsning af prøvesprængninger o. s. v., o. s. v. Jeg betragter det som meget væsentligt, at den højtærede statsminister har svaret ordførerne på den måde,